

Etika: 82. Fetišizace nestrannosti a evangelium

Etika

Fetišizace nestrannosti a evangelium

V dnešní době je pro sbory někdy obtížné zaujmout nějaký postoj. Ve stejných modlitbách společenství můžeme slyšet modlitby za válečnou mašinérii i její oběti, za státní aparát i za ty, kdo trpí jeho rukama. Starost o mocné i utlačované stojí nepříjemně vedle sebe.

Domnívám se, že je to často způsobeno strachem, že budeme označeni za „zaujaté“, „politické“ nebo „ideologické“. Některé sbory zaujímají postoj nestrannosti a v důležitých morálních otázkách, jako jsou např. reprodukční práva nebo výzva k prosazování imperialismu, rasismu a xenofobie, se staví do pozice „nestrannosti“.

Tato fetišizace nestrannosti se nedávno projevila i v legislativním kontextu, když senátor státu Indiana, samozvaný křesťan, Scott Baldwin prohlásil: *„Marxismus, nacismus, fašismus. . . Nemám problém s tím, aby vzdělávací systém poskytoval výuku o existenci těchto ‚ismů‘. Domnívám se, že jsme zašli příliš daleko, když zaujímáme nějaké stanovisko. . . . Musíme být nestranní.“*

Tuto poznámku pronesl v reakci na skupinu učitelů z Indiany, kteří se obávali, že zákon SB169, jehož spoluautorem je Baldwin a jehož cílem je zakázat „rozdělující koncepty“, jim zabráni v etickém hodnocení genocidních ideologií, jako je nacismus. Zákon SB169 se podobá legislativě, která již byla přijata v osmnácti dalších státech (z nichž mnohé přijaly i podobně absurdní protišaríá zákony) a která zakazuje výuku kritické rasové teorie (CRT).

Jako feministická religionistka jsem se zabývala kritikou pozitivistických paradigmat vědy. Jejich podstatou bylo toto: tvrzení o neutralitě nebo nestrannosti pouze posilují předstírání vědy bez hodnot. A co je ještě důležitější, tato přetvářka má historicky podložené důvody: dosažení a zachování moci.

Někteří lidé (obvykle bílí muži) jsou stále považováni za schopné a zasloužilé používat rozum, který je základem pro uplatňování práv a svobod. Jiní (ženy, menšiny) jsou stále vykreslováni jako neschopní, a proto si práva a svobody nezaslouží. Představa nestrannosti tak často slouží mocným.

Starost o mocné a utlačované stojí nepříjemně vedle sebe. Domnívám se, že je to často způsobeno strachem z toho, že budeme označeni za „zaujaté“, „politické“ nebo „ideologické“. Některé sbory zaujímají postoj nestrannosti a v důležitých morálních otázkách, jako jsou reprodukční práva nebo výzva k prosazování imperialismu, rasismu a xenofobie, se snaží vystupovat nestranně.

Co je vzhledem k tomuto mocensky nabitému vztahu mezi tvrzením o neutralitě v sázce při této výměně názorů na půdě senátu státu Indiana? Předstírání vědy bez hodnot, které zákon SB169 promítá, by se pravděpodobně rozšířilo i na diskuse o „více pohledech“ na nacismus ve třídě (jako se to stalo například ve škole v Texasu), ale zabránilo by diskusím o strukturálním rasismu jako zjevně „rozdělujícím“ konceptu.

Jak velmi jasně ukazuje (nyní odvolaný) komentář senátora Baldwina, je prospěšnější zabránit kritickým analýzám nepohodlných pravd, a ještě lépe, zakázat a trestat jejich zmiňování vůbec, pokud je cílem zachovat status quo.

Jižní baptistická konvence na svém výročním zasedání v roce 2021 přijala rezoluci o používání biblického učení jako rámce pro rasové smíření (s implicitním, ale nikoliv explicitním odmítnutím CRT).

Evangelium bylo účastníky představeno jako zdroj blíže nespecifikované „naděje“ do rasového konfliktu, ale v pozadí těchto komentářů byla obava, že s přijetím CRT budou muset běloši přijmout,

že jsou nevyhnutelně trvale rasističtí.

Naděje v tomto pojetí je pravděpodobně pro bílé lidi. Je to spíše naděje na rozhršení od spoluviny na rasismu než naděje pro BIPOC na rasovou rovnost. Obrana privilegovaných však není tím, jak mnozí křesťané chápou roli evangelia.

SBC s odkazem na Svatou knihu jako snadné východisko z nepohodlí způsobeného hlasy vědců BIPOC naznačuje, že je třeba, aby progresivní křesťanské sbory přijaly opatření, například tím, že vytvoří sborové sbírky spisů CRT a budou o nich diskutovat ve sborových čtenářských skupinách.

Ty jsou koneckonců vhodné k tomu, aby modelovaly kontextově informované a angažované zapojení do textů, které stojí na straně utlačovaných. V tomto ohledu evangelium nevyzývá k žádné „alternativní perspektivě“.

Anna Piela

[Christian Citizen](#)

Anna Piela

Dr. Anna Piela je ordinovanou kazatelkou *American Baptist Churches USA*. Je vedoucí redaktorkou časopisu *The Christian Citizen* a spolupracovnicí regionálního duchovního pro bělošské a multikulturní církve *ABC Metro Chicago*.

Je polskou přistěhovalkyní a religionistkou, má doktorát z ženských studií na univerzitě v Yorku ve Velké Británii. Její druhá kniha, *Nosit nikáb: Muslimské ženy ve Spojeném království a USA (Wearing the Niqab: Muslim Women in the UK and the US)*, byla vydána v roce 2021.

Vyjádřené názory jsou názory autorky a nemusí se nutně shodovat s názory redakce.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)